

ارزیابی و تحلیل ابعاد امنیت اجتماعی حاشیه‌نشینی در کلان‌شهر شیراز

امین صادقی بکیانی^۱

میثم رضایی^۲

سعید ماندی^۳

چکیده

یکی از معضلاتی که امروزه گریبان‌گیر بیشتر شهرهای جهان شده شکل‌گیری پدیده حاشیه‌نشینی است که تهدیدکننده کیفیت زندگی و برهم‌زننده تعادل اجتماعی در شهرهاست. این پدیده یکی از مهم‌ترین عوامل تهدیدکننده حضور مردم در فضاهای عمومی، ترس یا احساس نامنی، نامنی مکان‌ها و فضاهای عمومی است و نشاط و سلامتی را در زندگی روزمره مختل و با ایجاد مانع سر راه رشد فرهنگی و مشارکت عمومی، هزینه‌های زیادی را بر جامعه تحمیل می‌کند. با توجه به گستردگی شهرنشینی و رواج حاشیه‌نشینی در شهرها مطالعه این موضوع، عوامل مؤثر بر آن و راهکارهای تقویت احسان بالندگی اجتماعی و امنیت اجتماعی در شهرها ضروری می‌نماید. در پی چنین ضرورتی پژوهش حاضر بر آن است با تأکید بر مسئله حاشیه‌نشینی به بررسی و تحلیل آثار اجتماعی آن در شهر شیراز پردازد.

روش تحقیق در این پژوهش توصیفی- تحلیلی است که از طریق مطالعات کتابخانه‌ای و پرسشنامه اطلاعات جمع‌آوری شده و با استفاده از نرم‌افزار Arc GIS و SPSS اطلاعات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج تحقیق بیانگر آن است که بین تعادل اجتماعی، امنیت اجتماعی و گسترش حاشیه‌نشینی رابطه‌ای معکوس وجود دارد و هرچه میزان و تعداد حاشیه‌نشینان بیشتر باشد، وضعیت اجتماعی نامتعادل تر خواهد بود. درنهایت با توجه به نتایج پژوهش راهکارهای مناسب برای ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی در مناطق حاشیه‌نشین شهر شیراز ارائه شده است.

وازگان کلیدی

تحلیل فضایی، شهر شیراز، حاشیه‌نشینی، امنیت اجتماعی

۱. کارشناس ارشد مطالعات خاورمیانه از دانشگاه تهران، sadeqi.amin2081@gmail.com

۲. دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه اصفهان

۳. کارشناسی علوم سیاسی دانشگاه شاهد

جهان در حال تبدیل شدن به مکان‌های شهری است. پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۵ بیش از ۶۵ درصد مردم دنیا در شهرها زندگی کنند (فنگلی و همکاران،^۱ ۲۰۰۵: ۱). بهویژه شهرهای آفریقا، آسیا و آمریکای لاتین از رشد زیادی جمعیت شهری برخوردارند (کازن،^۲ ۲۰۰۲: ۴). رشد فزاینده جمعیت کشورمان ایران در دهه‌های اخیر و افزایش میل به مهاجرت از روستاهای شهرها در همین دوره باعث رشد سریع و لجام‌گسیخته شهرهای بزرگ شده است. در چنین شرایطی که توسعهٔ پایدار شهرهای کشور امکان‌پذیر نبوده است، معضلات و مشکلات شهرنشینی به عنوان موضوعی حساس و در خور توجه بروز کرده است (کیال و عقیلی، ۱۳۸۸: ۲).

یکی از موضوع‌هایی که بیشتر شهرهای جهان با آن دست به گریبان‌اند، شکل‌گیری حاشیه‌نشینی یا سکونتگاه‌های غیررسمی درون یا حاشیه شهرهاست. وجود معانی و اصطلاحات متعدد در زبان‌های مختلف، بیانگر جهانی بودن این وضعیت است (الکساندر،^۳ ۲۰۰۲: ۳۸). این پدیده به اشکال متفاوت در گوشه و کنار شهرها، حتی در بخش مرکزی شهرها به صورت مجتمع‌هایی در قالب محله‌هایی با عنایون زاغه، آلونک‌نشینی، حاشیه‌نشینی، سکونتگاه‌های خودرو سکونتگاه‌های نابسامان، سکونتگاه‌های غیرمجاز، سکونتگاه‌های برنامه‌ریزی نشده و ... مشاهده می‌شود. در اغلب کشورهای در حال توسعه این پدیده به شکل حادتر از سایر کشورهای جهان به چشم می‌خورد (هادیزاده بزار، ۱۳۸۲: ۱).

مطالعات انجام گرفته نشان می‌دهد در کشورهای در حال توسعه پدیده حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی بسیار گسترده‌تر است. برای نمونه از ۲۰ شهر بزرگ جهان در سال ۲۰۰۵ که جمعیت زیادی دارند، ۱۷ شهر در کشورهای در حال توسعه قرار دارند که بیش از ۲۰ درصد جمعیت شهری این کشورها در سکونتگاه‌های غیررسمی زندگی می‌کنند.

در ایران نیز به عنوان یکی از کشورهای در حال توسعه به موازات رشد شهرنشینی در دهه‌های اخیر، سکونتگاه‌های نامتعارف و خودانگیخته‌ای درون یا مجاور شهرها - با تقدم

1. Fengli & Others

2. Cozen

3. Alexander

در مجموعه‌های شهری بزرگ- به سرعت ایجادشده و رشد یافته است. این سکونتگاه‌ها اغلب ویژگی‌های زیر را دارند (پورآقایی، ۱۳۸۳: ۲۵):

- مسکن‌سازی شتاب‌زده توسط استفاده‌کنندگان آن‌ها که عمدتاً به دلیل نداشتن پروانه ساختمان و تبعیت نکردن از برنامه‌ریزی رسمی شهرسازی مجموعه‌ای نابسامان به وجود آورده‌اند.

- پیوستگی عملکردی با شهر اصلی و گستالت کالبدی از آن با تجمعی از قشرهای عمدتاً کم‌درآمد و فقیر؛

- محیطی باکیفیت پایین زندگی و کمبود شدید خدمات و زیربناهای شهری و تراکم بالای جمعیتی.

ویژگی‌های یادشده، ساکنان این سکونتگاه‌ها را در مخاطره آسیب‌های اجتماعی، اقتصادی، طبیعی، زیستمحیطی و... قرارداده و موجب جدایی‌گزینی آن‌ها از شهر اصلی شده است. برآورد می‌شود دست‌کم یک‌هشتم جمعیت شهری کشور (حدود چهار و نیم میلیون نفر) در این سکونتگاه‌های غیررسمی مستقر باشند و تداوم این روند، نسبت آن را در ابتدای دهه آینده به یک‌چهارم جمعیت شهری و تعداد آن را به بیش از دو برابر خواهد رساند. البته به‌طور متوسط در مقایسه با بسیاری از کشورهای در حال توسعه، سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌نشینی در ایران از کمیت و کیفیت مسکن و زیربناهای بهتری برخوردارند؛ اما با توجه به جهانی‌شدن اقتصاد با پیامدهایی همچون شهری شدن فقر و دوستخواهی شدن جامعه، در صورت تداوم داشتن این شرایط و چاره نکردن آن، ممکن است به شکاف بیشتر انتظارات واقعیات در اجتماعات غیررسمی بینجامد و آن‌ها را محل عصیان و آسیب‌های بیشتر کند (مهندسين مشاور پارس آرایه). متأسفانه پدیده حاشیه‌نشینی به سرعت در حال رشد و گسترش است و مشکلات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، امنیتی و زیستمحیطی فراوانی را در اغلب کلان‌شهرهای ایران به وجود آورده است. شهر شیراز نیز به عنوان ششمین کلان‌شهر کشور از این قاعده مستثنی نیست. بررسی‌های مقدماتی نشان می‌دهد که محلات متعددی با ویژگی‌های تقریباً مشابه به صورت پراکنده در سطح و حاشیه شهر شیراز با مشکلات ناشی از اسکان غیررسمی و حاشیه‌نشینی مواجه هستند. این محلات که تحت تأثیر عوامل متعددی

قرار دارند، نابسامانی‌های مختلفی را به وجود آورده‌اند که به شکل ناهماهنگ با مجموعه شهر شیراز در حال رشد و گسترش است. به نظر می‌رسد ویژگی‌های اقتصادی-اجتماعی و کالبدی ساکنان سکونتگاه‌های غیررسمی و حاشیه‌نشین با ساکنان رسمی شهر شیراز تفاوت اساسی دارد که عوامل خاصی در بروز آن تأثیرگذار بوده‌اند. بنابراین پژوهش حاضر در پی آن است که با شناخت و تحلیل وضعیت اجتماعی حاشیه‌نشینان شهر شیراز به ارائه راهکارهایی برای رهایی از این معضل و درنهایت بهبود روند آن و توانمندسازی اسکان غیررسمی با توجه به توان‌های محیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (توسعه بومی) بپردازد.

اهمیت و ضرورت پژوهش

شهر شیراز به عنوان مرکز استان فارس و بزرگ‌ترین شهر نیمه جنوبی کشور با مهاجرت فراوان و میزان بالای رشد طبیعی جمعیت مواجه است. مهاجرین کم‌درآمد در مرحله ورود به شهر با توجه به توان اقتصادی و اجتماعی و به علت محدودیت‌های ساختاری برای جذب آن‌ها در بخش رسمی و قانونی شهر، عمدتاً به شکل غیررسمی در حواشی و خارج از محدوده قانونی و رسمی شهر اسکان یافته‌اند. این فرایند باعث ایجاد مشکلات و معضلات متعدد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی در شهر شیراز شده است. چنانچه تدبیر مناسب و برنامه اصولی برای کنترل و بهبود سکونتگاه‌های غیررسمی و محلات حاشیه‌نشین در شهر شیراز اتخاذ نشود، روزبه روز معضلات گسترش می‌یابد و پیامدهایی همچون تضادهای شدید اکولوژیکی شهری، بزهکاری، جرم و جنایت و به‌طور خلاصه ناهنجاری‌های اجتماعی و درنهایت عدم کنترل و نظارت مدیران و برنامه‌ریزان شهری در هدایت و ساماندهی شهر را در پی خواهد داشت. بنابراین نمی‌توان به امید حل خود به خودی این مسئله آن را رها کرد و با برخورد مقطعی، گزینشی و پراکنده‌کاری (در اینجا و آنجا) پاسخگوی آن بود. همچنین احتمال دارد مداخله‌های نسنجیده، خود مشوقی برای گسترش مسئله باشد و درنتیجه به دنباله‌روی از اتفاقات و نه هدایت و کنترل آن‌ها ختم شود. بنابراین برنامه‌های اصلاحی به‌ویژه ساماندهی و توانمندسازی به عنوان ضرورتی گریزن‌پذیر مطرح است. اهمیت و ضرورت پژوهش حاضر نیز بدان علت است که با شناسایی علل پیدایش حاشیه‌نشینی و بررسی وضعیت

اجتماعی حاشیه‌نشینان شهر شیراز امکان سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران عرصه شهر باهدف رهایی از این معصل فراهم شود. بنابراین انجام چنین تحقیقاتی برای شناسایی و ساماندهی مطابق توان‌های اکولوژیکی، اقتصادی و اجتماعی ضروری است.

اهداف

- بررسی و تحلیل ابعاد اجتماعی حاشیه‌نشینی در شهر شیراز؛
- ایجاد فضای مناسب برای زیست در جامعه شهری به‌ویژه در شهر شیراز بر اساس کنترل حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی؛
- دستیابی به وضعیت حاشیه‌نشینان از لحاظ وضعیت اجتماعی؛
- ارائه راهکارهای مناسب برای بهبود روند اسکان غیررسمی و حاشیه‌نشینی در شهر شیراز.

پیشینه پژوهش

نخستین بار اصطلاح حاشیه‌نشینی را رابت ای. پارک^۱ به کاربرد. پارک در مقاله «مهاجرت بشر و انسان حاشیه‌نشین»، حاشیه‌نشینی را نتیجه عملکردهای اقتصادی-سیاسی می‌داند (انصاری، ۱۳۶۹: ۳۹). بعد از اصلاحات ارضی سال ۱۳۴۱ در ایران برای جلوگیری از جنبش‌های دهقانی و توسعه خردۀ مالکی و ...، نیروی عظیمی از جمعیت روستایی به علت از بین رفتن سیستم مدیریت سنتی در روستاهای جایگزین شدن سیستمی جدید و با از دست دادن زمین و کاهش بهره‌برداری از زمین زراعی به امید کسب درآمد مناسب راهی شهرها شدند. در این دوره به تدریج جریان سرمایه‌ها به توسعه شهر و دگرگونی سریع عملکرد شهری انجامید و بازتاب آن در گسترش فضای شهر منعکس شد. از طرف دیگر، موج عظیم مهاجران، حاشیه‌نشینی، حومه‌نشینی و ... را در شهرهای بزرگ به وجود آورد. با توجه به افزایش روزافزون چنین پدیده‌ای، مطالعات فراوانی درباره این پدیده انجام گرفته است (نظریان، ۱۳۷۹: ۷۶).

درباره حاشیه‌نشینی تحقیقات گسترده‌ای در نقاط مختلف دنیا صورت گرفته است. این منابع و تحقیقات بیشتر به مقالات و رساله‌های دانشجویان دانشگاه‌های مختلف

اختصاص دارد که عمدتاً در رشته‌های علوم اجتماعی، جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری انجام شده است. در زیر پیشینه پژوهش به تفکیک بر اساس پیشینه داخلی و خارجی بررسی شده است:

- کمانروندی کجوری (۱۳۷۶) در پایان نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان «اسکان غیررسمی در تهران- ساماندهی منطقه ۶ شهرداری» دانشکده علوم زمین، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، هدف از تحقیق را دستیابی به فضاهای شهری درخور و راه حل مناسب برای اصلاح و رسمیت بخشیدن به وجود کالبدی و حقوقی اجتماعات اسکان غیررسمی منطقه به امید ایجاد انگیزه، تحرک و پویایی اجتماعی و اقتصادی در آن اجتماعات می‌داند. وی کوشیده است ضمن شناسایی مشکلات، محدودیتها و قابلیت‌های موجود، گزینه‌های مناسب ساماندهی آن‌ها را شناسایی کند و پس از ارزیابی بر مبنای معیارهای مدنظر، مناسب‌ترین گزینه را برای کمک به تصمیم‌گیری آگاهانه و خردمندانه مدیران ارائه کند.

- زنگی‌آبادی و همکاران (۱۳۸۴) در مقاله‌ای با عنوان «تحلیل علل اقتصادی - اجتماعی حاشیه‌نشینی در شهر اصفهان» به این نتایج دست یافته‌اند که ۴۴/۵ درصد از پاسخگویان مناطق حاشیه‌نشین مهاجر غرب‌پومی بوده و ۵۷/۸ درصد آنان قبلاً در محله‌ای دیگر از شهر اصفهان زندگی می‌کرده‌اند که اکثر آن‌ها را می‌توان در زمرة رانده‌شدگان از متن به حاشیه نامید. تهیه و دسترسی آسان‌تر به مسکن در مناطق حاشیه‌نشین (ازان‌تر بودن قیمت زمین شهری و مسکن)، باعث هجوم مهاجران و گروه‌های کم‌درآمد شهری به این مناطق شده است. درصد بیکاری در مناطق حاشیه‌نشین بسیار بیشتر از سایر مناطق شهری است و یکی از دلایل حاشیه‌نشینی در شهر اصفهان محسوب می‌شود.

- امیری و همکاران (۱۳۹۲) در مقاله‌ای به بررسی و مطالعه آسیب‌های اجتماعی ناشی از حاشیه‌نشینی در منطقه ۱۹ شهرداری تهران از دیدگاه مدیران شهری پرداخته‌اند. نتایج کلی و یافته‌های تحقیق آن‌ها بیانگر آن است که مدیران منطقه ۱۹، خاستگاه آسیب‌های اجتماعی را مسائل خانوادگی و اقتصادی می‌دانند و بیکاری، اعتیاد و تکدی گری را به عنوان مهم‌ترین آسیب‌ها معرفی می‌کنند. فقر و طلاق با رتبه دو پنچ، در بخش دلایل بروز آسیب‌های اجتماعی، از مهم‌ترین دلایل هستند. در مورد سازوکار

بهبود، علاوه بر محور توجه به نیازهای اقتصادی، مفاهیمی مرتبط با مدیریت کنترلی شهری و فعالیت‌های فرهنگی و افزایش آگاهی حاشیه‌نشینان، به چشم می‌خورد. این مفاهیم را مدیران منطقه ۱۹ بابیان راهکارهایی از قبیل آموزش و فعالیت‌های فرهنگی ارائه کرده‌اند.

- فتحی و همکاران (۱۳۹۱) در مقاله‌ای با عنوان «بررسی عوامل مؤثر بر رفتارهای وندالیستی جوانان با تأکید بر نقش حاشیه‌نشینی (موردمطالعه: جوانان شهر تهران)» به این نتایج دست یافته‌اند که بین پایگاه اقتصادی- اجتماعی، میزان آنومی و میزان ارتباط جوانان با کج روها با میزان رفتارهای وندالیستی آنان رابطه معنی‌داری وجود دارد و همچنین تفاوت معناداری در رفتارهای وندالیستی دو گروه جوانان حاشیه‌نشین و غیر‌حاشیه‌نشین وجود دارد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که رفتارهای وندالیستی جوانان در مناطق حاشیه‌نشین به نسبت مناطق غیر‌حاشیه‌نشین بیشتر است و این امر با توجه به عوامل دیگری نظیر آنومی، ارتباط با کج روها و پایگاه افراد تشددید می‌شود.

- کاساردا^۱ (۲۰۱۱) در مطالعات خود، عمومی‌ترین شاخص نابسامانی اجتماعی را اندازه‌گیری درصد رسمی فقر در محدوده داده شده یک شهر می‌داند. کاساردا همچنین تأکید دارد که علاوه بر فقر، نابسامانی اجتماعی با آسیب‌شناسی شرایط اجتماعی ارتباط دارد؛ درست مانند خصوصیات نابسامانی اجتماعی که ویلسون در نظر گرفته بود. وی در تحقیق روی صد شهر بزرگ آمریکایی، ترکیبی از آمارهای رسمی فقر، نواحی محروم و طبقه پایین را برای ایجاد دو نشانگر پایه نواحی نابسامان و بهشت نابسامان استفاده کرده است. نواحی نابسامان، مناطقی هستند که آمارهای رسمی به‌طور همزمان نشان‌دهنده سطوح عنان‌گسیخته و فقر بالا، بیکاری، خانوارهای زن‌سرپرست و دریافت‌کنندگان رفاه هستند. نواحی بهشت نابسامان علاوه بر همه خصوصیات فوق، میزان بالای نوجوانان ترک تحصیل کرده را نیز دارند.

- کلیفورد شاو^۲ (۲۰۱۲) پژوهشی در سال ۲۰۱۲ انجام داد که براساس آن جرایم شهری متأثر از فضای مناطق خاص شهری است. وی با اخذ آمار و اطلاعات مناطق خاص

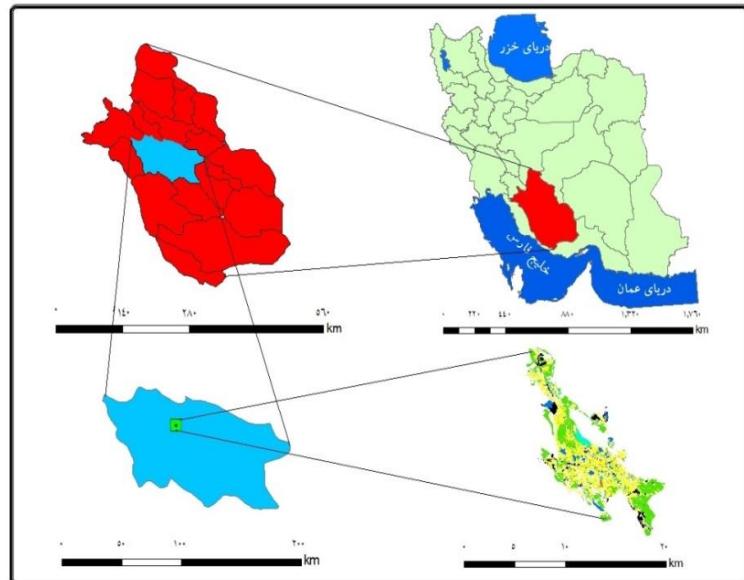
1. Kasarda

2. Clifford Shaw

شهر از دادگاه و پلیس به مناطقی رسید که ویژگی‌های حاشیه‌نشینی داشتند و به «گتو»^۱ معروف‌اند. یافته‌های اصلی پژوهش عبارت‌اند از: ۱. به‌طور کلی بزهکاران مناطق حاشیه از حیث ضریب هوشی و شخصیتی با بزهکاران مناطق دیگر، تفاوت معناداری ندارند. ۲. در مناطق حاشیه‌ای، سنت‌های عرفی، نهادهای محله‌ای و افکار عمومی که از طریق آن‌ها محله‌ها، رفتار افراد را کنترل می‌کنند، به‌طور عمده از هم فروپاشیده است.^۳. ۳. مناطق حاشیه‌ای، فرسته‌های متعددی برای فعالیت مجرمان از جمله خرید و فروش مواد مخدر، اموال مسروقه، مشروبات الکلی، اعمال خرابکارانه و متاجوزانه و منافی عفت و غیره در اختیار مجرمان قرار می‌دهند. ۵. فعالیت‌های بزهکارانه در این مناطق از همان سال‌ها کودکی به عنوان بخشی از بازی‌ها شروع می‌شوند.

محدوده مورد مطالعه

قلمره مکانی این پژوهش، مناطق دهگانه شهر شیراز است. شیراز در مرکز استان فارس در ۳۰ درجه و ۲۵ دقیقه عرض جغرافیایی و ۳۷ درجه و ۲۹ دقیقه طول جغرافیایی قرار گرفته است. ارتفاع این شهر از سطح دریا ۱۵۴۰ متر است (محمدی، ۱۳۸۵: ۳۲ و ۳۳). طبق آخرین سرشماری شهر شیراز با ۱۲۰۴۸۸۲ نفر جمعیت ششمین شهر بزرگ کشور در سال ۱۳۹۰ بوده است (www.sci.org.ir). نقشه ۱ موقعیت شهر شیراز را در ایران و استان فارس و شهرستان شیراز نشان می‌دهد.

۵- موقعیت شهر شیراز در سطح کشور، استان و شهرستان (رسیم: نگارندگان)

روش پژوهش

نوع پژوهش کاربردی و روش بررسی آن ترکیبی از روش‌های تحقیق اسنادی، توصیفی و تحلیلی است. جامعه آماری محلات حاشیه‌نشین شهر است که در مقایسه با شهر شیراز بررسی می‌شود. اطلاعات موردنیاز این تحقیق برحسب نوع فرضیات و اهداف تحقیق بوده است که از طریق نتایج تفصیلی سرشماری عمومی نفوس و مسکن، طرح‌های جامع و تفصیلی شهر شیراز، نقشه ۱:۲۰۰۰ وضع موجود شهر شیراز و همچنین از طریق اسناد، مجلات و کتب مرتبط با موضوع، ابزار پرسشنامه، مصاحبه و مشاهده به دست آمده است. با توجه به گستردگی محدوده موردمطالعه و عدم امکان جمع‌آوری اطلاعات از تمام جامعه آماری، اقدام به نمونه‌گیری شد.

۱. جامعه آماری: جامعه آماری محلات حاشیه‌نشین شهر است که در مقایسه با شهر شیراز بررسی می‌شود.

۲. حجم نمونه: با توجه به گستردگی محدوده موردمطالعه و عدم امکان جمع‌آوری اطلاعات از تمام جامعه آماری، اقدام به نمونه‌گیری شده است. برای محاسبه حجم نمونه

پاسخگویان از فرمول کوکران^۱ استفاده شده که فرمول کوکران به شرح زیر است:

$$n = \frac{\frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1}{N} \left(\frac{t^2 pq}{d^2} - 1 \right)}$$

در فرمول فوق N حجم جامعه مورد مطالعه، t اندازه متغیر در توزیع طبیعی، P درصد توزیع صفت در جامعه، q درصد افرادی که فاقد آن صفت هستند و d تفاضل نسبت واقعی صفت در جامعه را نشان می‌دهد. ویژگی عمدۀ این فرمول آن است که می‌توان حجم جامعه را نیز در آن دخالت داد و به یک نمونه منطقی‌تر دست‌یافت.

در این پژوهش برای انتخاب نمونه در جامعه آماری از روش نمونه‌برداری طبقه‌ای تصادفی استفاده شده است.

با توجه به جامعه آماری پژوهش که محلات حاشیه‌نشین شهر شیراز است و بر اساس جمعیت ۲۷۹ هزار نفری محلات حاشیه‌نشین و با توجه به فرمول کوکران، حجم نمونه ۳۸۳ پرسشنامه برآورد شد که برای اطمینان بیشتر تعداد حجم نمونه به ۴۰۰ پرسشنامه افزایش پیدا کرد. شایان ذکر است با توجه به تعداد زیاد محلات حاشیه‌نشین، محققان بر اساس نظر ناظر تحقیق، اقدام به رتبه‌بندی محلات حاشیه‌نشین و پیدا کردن محلات همگن کرده‌اند و درنهایت پرسشنامه‌ها را در محلات همگن که شامل ۷ محله شده است، توزیع کرده‌اند. روش انتخاب محلات هدف و همگن در ادامه متن آورده شده است.

الف) قابلیت پایایی (اعتماد) پرسشنامه

یکی از ویژگی‌های ابزار اندازه‌گیری پایایی آن است. اعتماد یا پایایی مسئله‌ای کمی و تکنیکی است و بیشتر ناظر به این سؤال است که ابزار اندازه‌گیری با چه صحت و دقیقی پدیده یا صفت مدنظر را اندازه‌گیری می‌کند. برای محاسبه ضریب قابلیت پایایی، شیوه‌های مختلفی به کار برده می‌شود که در این پژوهش در یک مطالعه راهنمای به حجم ۴۰۰ نفر، از روش آلفای کرونباخ استفاده شده است و ۰/۸۸ برآورد شد که بیانگر اعتبار بالای پرسشنامه حاضر است.

ب) روایی (اعتبار) پرسشنامه

برخلاف اعتماد یا پایایی که عمدتاً یک مسئله کمی و قابل اندازه‌گیری است، اعتبار یا روایی مسئله‌ای عمدتاً کیفی است و ارزیابی آن بسیار مشکل است. برای سنجش روایی از روش‌های زیر استفاده شده است:

– اعتبار محتوا:^۱ پرسشنامه بین ۱۰ نفر از استادان دانشگاه اصفهان و همچنین چند نفر از مسئولان معاونت دانش و پژوهش سپاه فجر فارس توزیع و همه پیشنهادها و اصلاحات محتوایی و عبارتی اعمال شد.

– اعتبار سازه‌ای:^۲ در این پژوهش اعتبار سازه تشکیل یافته توسط شاخص‌های KMO و بارتلت مورد بررسی قرار گرفته است که با توجه به نتایج بهدست‌آمده، می‌توان گفت اعتبار سازه مورد تأیید قرار گرفته است.

جدول ۱- مقدار KMO و آزمون بارتلت

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.۶۵۷
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	۴۵۱/۶۷۰
	Df	۶
	Sig.	.۰۰۰

– اعتبار عاملی:^۳ در ادامه برای اینکه بدانیم مجموع عوامل تا چه میزان در پیدایش و گسترش حاشیه‌نشینی نقش داشته‌اند از تحلیل عاملی استفاده شده است. نتایج حاصل از جدول ۲ نشان می‌دهد مجموع درصد واریانسی که عامل‌های تحقیق تبیین می‌کنند حدود ۵۷ درصد است که مقدار زیادی است. این درصد واریانس زیاد حاکی از اعتبار سازه ساخته شده توسط محقق است.

-
1. Content Validity
 2. Construct Validity
 3. Factor Validity

جدول ۲- میزان تبیین واریانس توسط شاخص‌های پژوهش

استخراج مجموع ضرایب عوامل			مقادیر ویژه اولیه			عوامل
% تجمعی	% واریانس	مجموع	% نجمی	% واریانس	مجموع	
۵۶/۹۰۹	۵۶/۹۰۹	۲/۲۷۶	۵۶/۹۰۹	۵۶/۹۰۹	۲/۲۷۶	۱
			۷۹/۱۳۵	۲۲/۲۲۶	.۰/۸۸۹	۲
			۹۲/۷۱۲	۱۳/۵۷۸	.۰/۵۴۳	۳
			۱۰۰	۷/۲۸۸	.۰/۲۹۲	۴

۳. ابزار تجزیه و تحلیل اطلاعات

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و بررسی متغیرها، تهیه جدول‌های آماری و محاسبات آن‌ها از نرم‌افزارهای SPSS و Excel استفاده شده و برای تهیه نقشه‌ها نرم‌افزار Auto GIS، Arc GIS، CAD به کار رفته است.

مبانی نظری و ادبیات پژوهش

۱. معیارهای تشخیص اسکان غیررسمی در ایران و جهان

سکونت غیررسمی از جنبه‌های مختلفی همچون ویژگی‌های اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیستمحیطی ویژگی‌های مشخصی دارد که به‌طور اساسی جنبه‌های کالبدی، اجتماعی و قانونی (حقوقی) به تشخیص سکونت غیررسمی کمک می‌کند. این سه جنبه (کالبدی، اجتماعی و حقوقی) بنا به دلایل مختلف به یکدیگر وابسته‌اند؛ از این‌روی‌گی‌های مهم یک سکونتگاه غیررسمی از جنبه‌های مختلف عبارت‌اند از (کمانروودی، ۱۳۸۰: ۲۶):

۲. ویژگی کالبدی سکونت غیررسمی

یک سکونتگاه غیررسمی به دلیل اصل غیرقانونی بودن آن، سرویس‌ها و خدمات شهری ناکافی و زیرساختی در سطح پایین یا پایین‌تر از حد مناسب است. این خدمات که چارچوب و زیربنای فعالیت‌های اجتماعی و اقتصادی هستند، عبارت‌اند از: - سیستم آبرسانی ضعیف و ناکافی، بهداشت محیط نامناسب، ایجاد واحدهای مسکونی بدون رعایت معیارهای فنی و استقرار محیطی، روشنایی نامناسب معابر، کمبود

و فقدان فضاهای آموزشی، مراکز بهداشتی و سایر فضاهای.

۳. ویژگی‌های اجتماعی سکونتگاه‌های غیررسمی

بیشتر خانوارهای ساکن سکونتگاه‌های غیررسمی به گروههای درآمدی پایین تعلق دارند که ویژگی‌های آن‌ها عبارت است از:

- اغلب ساکنان را مهاجران (روستا و شهرهای کوچک) تشکیل می‌دهند؛ سطح سواد پایین اجتماع غیررسمی که نسبت بی‌سوادی میان زنان بیشتر از مردان است؛ ساکنان به عنوان کارگر روزمزد هستند و اغلب در بخش‌های غیررسمی کار می‌کنند و سرانجام سطح پایین دستمزد و شغل‌های نیمه وقت (قرخلو همکاران، ۱۳۸۸: ۶).

۴. ویژگی‌های اقتصاد غیررسمی

مهم‌ترین ویژگی‌های اقتصادی بخش غیررسمی عبارت‌اند از:

- آسانی ورود به بخش غیررسمی، اتکا به منابع محلی و درآمد خانوار، مالکیت خانواده بر کسب و کار، فعالیت محدود، تخصص نداشتن در فعالیت به معنای فنی آن، و مهارت‌های اکتسابی از خارج از نظام رسمی.

دولت بخش غیررسمی را نادیده می‌گیرد و از آن حمایت نمی‌کند و اغلب مقرراتی را ضد آن وضع می‌کند و برخی اوقات از فعالیت آن جلوگیری می‌کند (قرخلو همکاران، ۱۳۸۸: ۶).

مبانی نظری

به طور کلی، دیدگاه‌هایی را که درباره اسکان غیررسمی از جانب صاحب‌نظران عرضه شده است، می‌توان در قالب چند دیدگاه کلی طبقه‌بندی کرد:

۱. دیدگاه لیبرال: در این دیدگاه اسکان غیررسمی به مثابه معلول عوامل داخلی در کشورهای جنوب تلقی شده است و در جهت گذار از جامعه سنتی به جامعه صنعتی خود به عنوان ضرورتی در فرایند این تحول قلمداد می‌شود. این دیدگاه، با آنکه به برخی از ابعاد پدیده حاشیه‌نشینی توجه دارد، اما تحلیلی ریشه‌ای از مسئله به دست نمی‌دهد و به طور کلی با حقیقت درگیر نمی‌شود واقعیت اسکان غیررسمی را از تبعات نظام جهانی موجود که در مجموع مورد قبول است، می‌انگارد و بیشتر به برخی جنبه‌های اجتماعی، کالبدی و اقتصادی حاشیه‌نشینی تأکید دارد (صرافی، ۱۳۸۲: ۲۷۰).

۲. دیدگاه رادیکال: در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ برخلاف اندیشمندان لیبرالی، گروهی دیگر از متفکران از جمله نظریه پردازان مکتب وابستگی در آمریکای لاتین، مانند گوندر فرانک، دوس سانتوس، فورتادو، مانوئل کاستل و کسانی دیگر به طور کلی عقب‌ماندگی کشورهای در حال توسعه را معلول تسلط اقتصادی کشورهای توسعه‌یافته کنونی می‌دانند و به نظر آن‌ها، الگوی توسعه وابسته و برونازا و جریان صنعتی شدن وابسته، شهرنشینی شتابان و ناهمگون را به دنبال دارد که به موازات رشد نامتعادل، نابرابری در آمدها افزایش می‌یابد و عدم تعادل‌های ساختاری جامعه شتاب می‌گیرد. به دیده آن‌ها، برایند عملکرد توسعه وابسته عبارت است از پیدایش شکاف طبقاتی میان شهر و روستا و درنتیجه ظهور گروههای حاشیه‌نشین شهری (صرافی، ۱۳۸۲: ۲۷۱).

۳. دیدگاه توانمندسازی: در نیمه دوم دهه ۹۸ راهبرد توانمندسازی همراه بهسازی توصیه شده است. روش توانمندسازی، راهبردی جهانی برای مسکن محسوب می‌شود که در نشست عمومی سازمان ملل در سال ۲۰۰۰ پذیرفته شد. این راهبرد بر بسیج تمامی امکانات بالقوه و منابع و تمامی عوامل برای ایجاد مسکن و بهبود در شرایط زندگی جوامع فقیر تأکید دارد و به مردم این فرصت را می‌دهد که شرایط خانه و محل زندگی خود را با توجه به اولویت‌ها و نیازهایشان بهبود بخشدند. به طور خلاصه در روش توانمندسازی مرکز توجه، ساکنان شهر و مردم هستند و دولت متعهد می‌شود تسهیلات لازم را برای آنان فراهم کند.

نمودار ۱- ویژگی‌های سکونتگاه‌های غیررسمی

ویژگی‌های سکونتگاه‌های غیررسمی		
اجتماعی	اقتصادی	کالبدی و قانونی
<ul style="list-style-type: none"> - تراکم بالای جمعیت - ترکیب جمیت جوان - جذب نشدن در نظام اجتماعی - ایجاد خردۀ فرهنگ با روابط اجتماعی قوی - پایین بودن سطح سواد و تحصیلات و مهارت - بومی نبودن اکثر مهاجرین - بالا بودن میزان جرم و آسیب‌های اجتماعی 	<ul style="list-style-type: none"> - عدم جذب در نظام اقتصادی شهری - بالا بودن میزان فقر - محل تجمع قشرهای کم‌درآمد - بالا بودن مشاغل غیررسمی نامناسب و بدون پایه و کاذب 	<ul style="list-style-type: none"> - سکونت در نواحی پست و ناهموار و پرخطر جغرافیایی - ساخت و ساز بدون توجه به برنامه‌ریزی شهری و معیارهای معماری - مصالح ساختمانی غیر استاندارد و غیر متعارف - فقدان خدمات پایه و زیرساخت شهری - تصرفی بودن زمین یا نداشتن مالکیت رسمی - ساخت و ساز غیرقانونی و شبانه و سریع - ساخت و ساز بدون پروانه و مجوز رسمی متراث پایین مساکن - خیابان‌های تنگ و باریک.

۴. دیدگاه جامعه‌گرایان جدید

مانوئل کاستل در کتاب مسئله شهری درباره گروه‌های حاشیه‌ای در شهرهای کشورهای در حال توسعه می‌نگارد: «شهرنشینی با آهنگ شتابان گسترش می‌یابد و به رغم اینکه امکانات اشتغال مولد برای جمعیت‌های تازهوارد (مهاجران) فراهم نیست، امکانات و تسهیلات زیربنایی و اجتماعی شهری نیز با افزایش جمعیت شهرها نامتناسب است و براثر کمبود تسهیلات زیربنایی، اجتماعی و کالبدی، سکونتگاه‌ها و محله‌های نامتعارف از قبیل زاغه‌ها و آلونک‌های حاشیه‌ای که از طریق مهاجران تازهوارد تهییدست برپا شده‌اند، به نحوی خودرو خودساز به وجود می‌آیند». وی نیز مانند اکثر اندیشمندان آمریکای لاتین، حاشیه‌نشینی شهری را مولود نابرابری‌های اقتصادی- اجتماعی و شهرنشینی ناهمگون و انتقال فقر روستا به شهر می‌داند.

جدول ۳- رهیافت‌های برخورد با سکونتگاه‌های غیررسمی (صرافی، ۱۳۸۲: ۲۷۰)

رهیافت‌های چاره‌اندیشی اسکان خودانگیخته / غیررسمی	
با نگرشی محافظه کارانه	پدیده را ریشه کن کنیم.
با نگرشی لیبرال	پدیده را رها کنیم.
با نگرشی رادیکال	پدیده را ریشه‌ای حل کنیم.
با نگرشی اصلاح طلب	پدیده را اصلاح کنیم.

در این بخش از تحقیق نظریه‌های مربوط به اسکان غیررسمی از جمله لیبرال، رادیکال، توانمندسازی، دیدگاه جامعه‌گرایان جدید و ... مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته است. در صورت پذیرش نسبی نظریه‌های فوق و تأکید بر دیدگاه توانمندسازی ساکنین سکونتگاه‌های غیررسمی با انگیزه ساماندهی که می‌تواند با محوریت بسیج آن‌ها برای بهسازی و بهبود شرایط محیطی جامه عمل بپوشد و در این فرایند به تدریج زمینه یکپارچگی همه‌جانبه اجتماعی- اقتصادی و کالبدی با شهر را فراهم کند، در صدد هستیم با توجه به عنوان، سؤال‌ها و اهداف تحقیق، ابعاد اجتماعی اسکان غیررسمی در شهر شیراز را بررسی کنیم و به ارائه راهکارهایی برای بهبود روند آن بپردازیم.

بحث

۱. وضع موجود مناطق حاشیه‌نشین شهر شیراز

با مراجعه به سازمان‌های مرتبط مشخص شد در اسناد فرادستی این پژوهش ۲۵ سکونتگاه به عنوان بافت‌های غیررسمی و سکونتگاه‌های غیرمتعارف در شهر شیراز انتخاب شده‌اند. جدول ۴ محلات منتخب را نشان می‌دهد.

جدول ۴ – سکونتگاه‌های منتخب در مناطق هشتگانه به عنوان بافت‌های غیررسمی یا سکونتگاه‌های غیرمتعارف شهری شیراز^۱

شماره	نام سکونتگاه	مساحت	منطقه شهرداری
۱	تلخ دشت	۳۱/۵۴	۱
۲	تل ریگی	۷۲/۱۱	۲
۳	دباغی	۳۰/۳۷	۲
۴	دشت چنار	۳۶/۰۶	۲
۵	ده پیاله	۱۰۵/۳۰	۲
۶	شيخ علی چوبان	۵۸/۲۳	۲
۷	قلعه شازده بیگم	۲۲/۹۳	۲
۸	گلکوب	۲۲/۳۷	۲
۹	گودشیری	۴/۹۶	۲
۱۰	پایکوتاه	۷۵/۱۱۳	۲
۱۱	احمدی جدید	۹۸/۲۰	۲
۱۲	شهرک سعدی	۲۳۶/۲۵	۳
۱۳	سهول آباد	۸۸/۲۲	۳
۱۴	کوشن	۱۵۰/۳۵	۴
۱۵	درکی	۵۵/۶	۴
۱۶	احمدآباد	۴۳/۴۹	۴
۱۷	کتسپس	۹۰/۲۰	۵
۱۸	قبله	۹۹/۶۰	۵
۱۹	شهرک مدرس	۴۲/۱۶	۵
۲۰	کوشک میدان	۸۰/۶۵	۵
۲۱	احمد آباد صفاد	۴۹/۶۳	۷
۲۲	پودنک	۸۹/۴۰	۷
۲۳	حسین آباد سرتل	۱۱۴/۶۰	۷
۲۴	سهول آباد	۱۶۱/۳۳	۷
۲۵	شریف آباد	۱۱۸/۹۹	۷

ارزیابی و تحلیل ابعاد امنیت اجتماعی حاشیه‌نشینی در کلان شهر شیراز / مبنی صادقی بیکانی، میثم (شایی، سعیده‌زاده‌ی و

در این پژوهش ابتدا با استفاده از تعدادی شاخص منتخب با بهره‌گیری از مدل تاکسونومی عددی و شاخص موریس این ۲۵ سکونتگاه رتبه‌بندی شدند و در سه گروه همگن قرار گرفتند. از بین این سه دسته سکونتگاه همگن تعدادی برای توزیع پرسشنامه انتخاب شدند. شیوه انتخاب به این صورت بوده است که ابتدا از هشت سکونتگاه سه سکونتگاه انتخاب شدند که عبارت‌اند از: شیخ علی چوپان، ده‌پیاله و دباغی؛ از ۱۴ سکونتگاه نیز ۳ سکونتگاه شهرک سعدی، کتس بس و سهل آباد انتخاب شدند و از ۳ سکونتگاه ۱ سکونتگاه انتخاب شد که پای کتا نام دارد. درمجموع ۷ سکونتگاه برای توزیع پرسشنامه انتخاب شدند.

جدول ۵- سکونتگاه‌های منتخب برای توزیع پرسشنامه

گروه ۱	گروه ۲	گروه ۳
دباغی	شهرک سعدی	پای کتها
شیخ علی چوپان	کتس بس	قلعه شاهزاده بگم
ده‌پیاله	سه‌ل آباد	پودنک
کشن	درکی	
تل ریگی	شهرک مدرس	
دشت چnar	گوشه‌سیری	
شریف آباد	احمد آباد	
احمدی نو	کوشک میدان	
	قبله	
	حسین آباد سرتل	
	گل کوب	
	سیل آباد	
	احمد آباد صغاد	
	تلخداش	

۲. نتایج تحلیل‌های توصیفی

الف) وضعیت بومی بودن

در جدول ۶ وضعیت بومی یا مهاجر بودن نمونه‌های بررسی شده نشان داده شده است.

طبق یافته‌های توصیفی، اغلب نمونه‌های بررسی شده مهاجر بوده‌اند. این مهاجران از شهر یا روستاهای دیگر وارد شهر شیراز شده و در مناطق حاشیه‌ای اسکان گزیده‌اند.

جدول ۶- وضعیت بومی و مهاجر بودن نمونه‌های بررسی شده

نام محله	جمعیت بومی	درصد	جمعیت مهاجر	درصد	مجموع
دباغی	۲۰۰	۳.۵۱	۵۵۰۰	۹۶.۴۹	۵۷۰۰
شیخ علی چوبان	۰۰۰	۰۰۰	۵۸۰۰	۱۰۰۰۰	۵۸۰۰
سعدي	۷۰۰	۱۲.۲۸	۵۰۰۰	۸۷.۷۲	۵۷۰۰
دهپیاله	۱۳۰۰	۲۲.۸۱	۴۴۰۰	۷۷.۱۹	۵۷۰۰
پای کتا	۴۰۰	۷.۰۲	۵۳۰۰	۹۲.۹۸	۵۷۰۰
کتس بس	۰۰۰	۰۰۰	۵۷۰۰	۱۰۰۰۰	۵۷۰۰
سهول آباد	۹۰۰	۱۵.۷۹	۴۸۰۰	۸۴.۲۱	۵۷۰۰
مجموع	۳۵۰۰	۸.۷۵	۳۶۵۰۰	۹۱.۲۵	۴۰۰۰۰

ب) انگیزه مهاجرت

اغلب پاسخ‌گویان بیکاری را انگیزه اصلی خود برای مهاجرت به شیراز انتخاب کرده‌اند وضع ناپسaman معیشتی در مرتبه بعدی قرار دارد.

جدول ۷- انگیزه مهاجرت نمونه‌های بررسی شده

	مجموع	سهول آباد	کتس بس	پای کتا	دهپیاله	سعدي	شیخ علی چوبان	دباغی	مجموع
کمبود تسهیلات زندگی	۱۳.۲۵	۱۷.۵۴	۳.۵۱	۱۲.۲۸	۸.۷۷	۱۵.۷۹	۲۰.۶۹	۱۴.۰۴	۱۴۰.۴
بیکاری	۴۴.۷۵	۳۸.۶۰	۴۲.۱۱	۶۳.۱۶	۳۸.۶۰	۵۲۶۳	۳۴.۴۸	۴۳.۸۶	۴۳.۸۶
وضع ناپسaman معیشتی	۲۷.۵۰	۳۱.۵۸	۴۰.۳۵	۲۱.۰۵	۲۱.۰۵	۵.۲۶	۳۷.۹۳	۳۵.۰۹	۳۵.۰۹
مسائل اجتماعی و مذهبی	۳.۵۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۳.۵۱	۱۴.۰۴	۰.۰۰	۰.۰۰	۷.۰۲	۷.۰۲
ادامه تحصیل	۹.۵۰	۸.۷۷	۱۴.۰۴	۳.۵۱	۲۴.۵۶	۱۲.۲۸	۳.۴۵	۰.۰۰	۰.۰۰
سایر	۱.۵۰	۳.۵۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۳.۵۱	۰.۰۰	۳.۴۵	۰.۰۰	۰.۰۰
مجموع	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰

از بررسی توصیفی پاسخگویان برمی‌آید که مهم‌ترین اولویت در انتخاب شهر شیراز به عنوان مقصد مهاجرت، وجود فرصت‌هایی شغلی بوده است. همچنین به نظر می‌رسد اصلی‌ترین اولویت پاسخگویان در انتخاب محلات حاشیه‌نشین به ترتیب پایین بودن اجاره بها، ارزانی زمین و نزدیکی به اقوام و آشنایان باشد.

جدول ۸- اولویت انتخاب شهر شیراز به عنوان مقصد مهاجرت

	دیگر	دباغی	شیخ علی چوبان	سعده	دهبیاله	پای کتا	کتس بس	سهله آباد	مجموع
تحصیلات	۵.۲۶	۳.۴۵	۱۲.۲۸	۸.۷۷	۰.۰۰	۰.۰۰	۸.۷۷	۵.۵۰	
وجود فرصت‌های شغلی	۴۷.۳۷	۵۱.۷۲	۶۴.۹۱	۳۵.۰۹	۵۲.۶۳	۸۲.۴۶	۵۹.۶۵	۵۶.۲۵	
وجود امکانات و تسهیلات	۲۲.۸۱	۳۱.۰۳	۳.۵۱	۲۲.۸۱	۱۴.۰۴	۳.۵۱	۱۲.۲۸	۱۵.۷۵	
درآمد بیشتر	۱۲.۲۸	۳.۴۵	۸.۷۷	۲۸.۰۷	۲۹.۸۲	۰.۰۰	۱۵.۷۹	۱۴.۰۰	
خدمات درمانی بهتر	۸.۷۷	۳.۴۵	۸.۷۷	۵.۲۶	۰.۰۰	۰.۰۰	۳.۵۱	۴.۲۵	
خدمات رفاهی و آموزشی بهتر	۳.۵۱	۶.۹۰	۱.۷۵	۰.۰۰	۳.۵۱	۱۴.۰۴	۰.۰۰	۴.۲۵	
امنیت	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	
مجموع	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰

از دید اجتماعی، گروه‌های روستایی تازه‌مهاجر به شهر و محله را می‌توان با ویژگی‌های خاص قومی یا نژادی یا بر حسب منشأ سکونت شناسایی کرد. خانوارهای روستایی کم‌درآمد که در شهر ساکن می‌شوند معمولاً از طریق واسطه‌هایی که در برخی محلات کم‌درآمد سکونت دارند، تشویق به سکونت می‌شوند. اغلب ساکنینی که از نقاط روستایی به شهر مهاجرت می‌کنند، در بحث اسکان با مشکلات زیادی روبرو هستند و عمدتاً به علت ضعف درآمد تمايل به سکونت و پشتیبانی از سوی اقوام خویش در اسکان در محلات خاص و در قالب قومیت‌ها و گروه‌های نژادی و زبانی خاص دارند. این خانوارها

گاه مهاجرت‌شان به متغیرهای فصلی بستگی دارد که در اغلب اوقات به سکونت دائم می‌انجامد. البته زندگی شهری مشکلاتی را برای این خانوارها در پی دارد که از مهم‌ترین آن‌ها عدم تجانس فرهنگی و اجتماعی این‌گونه از مهاجرین با اجتماعات ساکن یا با سایر اجتماعات شهری است. برای نمونه در اکثر موارد خانوارهای مهاجر به‌واسطه عدم سنتیت فرهنگی با بافت‌های جدید، میانی و حتی برخی دیگر از بافت‌های غیررسمی، در تلاش‌اند به محلاتی بروند و اسکان یابند که اقوام آن‌ها سابق در آنجا اسکان یافته‌اند. بدین ترتیب قوم‌گرایی در فرایند شکل‌گیری شهرها نمود پیدا می‌کند. با نگرشی کلی به گوناگونی قومیت‌های ساکن در محلات پی می‌بریم. این عدم تجانس قوی و فرهنگی میان افراد ساکن محلات کمتر به همبستگی اجتماعی می‌انجامد و همواره مشکلاتی را با خود در پی دارد. با توجه به اینکه فارس‌های ساکن محلات نیز از شهرهای مختلف استان و خارج از استان به این محلات روی آورده‌اند، همبستگی میان آنان نیز با مشکلاتی همراه است. زبان و گویش افراد ساکن در محلات نیز منطبق با قومیت‌های گوناگونی است که در محله سکونت دارند و اغلب فارسی‌زبان هستند.

ج) میزان سواد

بی‌گمان بالا بودن سطح سواد عاملی در افزایش درآمد خانوار و ارتقای منزلت اجتماعی محسوب می‌شود. بر اساس تحقیقات میدانی انجام‌شده در محلات حاشیه‌نشین شیراز (محلات انتخاب شده)، ۲۴.۲۵ درصد پاسخ‌گویان دارای مدرک ابتدایی یا بی‌سواد، ۲۲.۷۵ درصد دارای مدرک سیکل، ۲۷ درصد دارای مدرک دیپلم، ۱۶.۷۵ درصد دارای مدرک فوق دیپلم، ۸.۵ درصد دارای مدرک لیسانس و تنها ۰.۷۵ درصد دارای مدرک فوق لیسانس و بالاتر بوده‌اند.

بنابراین بیشترین تعداد پاسخ‌گویان (بیش از ۷۰ درصد) مدرک کمتر از دیپلم داشته‌اند یا بی‌سواد بوده‌اند (جدول ۹).

جدول ۹- میزان سواد پاسخگویان در محلات حاشیه‌نشین

	دیگر	شیخ علی چوبان	سعده	دهپیله	پای کتا	کتس بس	سهله آباد	مجموع
بی سواد	۱۲.۲۸	۳۱.۰۳	۲۶.۳۲	۲۸.۰۷	۷.۰۲	۵۶.۱۴	۸.۷۷	۲۴.۲۵
سیکل	۸.۷۷	۲۲.۴۱	۳۱.۵۸	۱۷.۵۴	۱۲.۲۸	۲۹.۸۲	۳۶.۸۴	۲۲.۷۵
دیپلم	۱۵.۷۹	۲۰.۵۹	۳۵.۰۹	۲۹.۸۲	۴۷.۳۷	۱۴.۰۴	۲۶.۳۲	۲۷.۰۰
فوق دیپلم	۴۳.۸۶	۲۵.۸۶	۷.۰۲	۸.۷۷	۱۹.۳۰	۰.۰۰	۱۲.۲۸	۱۶.۷۵
لیسانس	۱۴.۰۴	۰.۰۰	۰.۰۰	۱۵.۷۹	۱۴.۰۴	۰.۰۰	۱۵.۷۹	۸.۵۰
فوق لیسانس و بالاتر	۵.۲۶	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۷۵
مجموع	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۱۰۰.۰۰	۹۹.۲۵

۳. نتایج تحلیل‌های آماری استنباطی

ابتدا برای بررسی هر کدام از سؤال‌های تحقیق از آزمون t تک‌نمونه‌ای استفاده شده است. هدف این آزمون مقایسه متغیرهای مدنظر با حد متوسط است. در آزمون t تک‌نمونه‌ای فرض H_0 حاکی از برابری شاخص مدنظر با عدد سه (حد متوسط رضایت) است و فرض H_1 حاکی از عدم برابری شاخص مدنظر با حد متوسط رضایت است. در این صورت باید از مقادیر حد بالا و حد پایین استفاده کرد که:

۱. هرگاه حد بالا و پایین مثبت باشد، میانگین از مقدار مشاهده شده بزرگ‌تر است.
 ۲. هرگاه حد بالا و پایین منفی باشد، میانگین از مقدار مشاهده شده کوچک‌تر است.
- نتایج حاصل از آزمون t تک‌نمونه‌ای در ارتباط با بررسی وضعیت امنیت اجتماعی نشان می‌دهد که شاخص‌های وضعیت جرم و جنایت در محله، سرعت عمل مأمور نیروی انتظامی در صورت بروز اتفاق و نیاز به حضور آن‌ها در محله، وجود افراد ولگرد و ارادل و اویاش، افراد معتاد، فاچاقچیان و فروشنده‌گان مواد مخدر، وجود خانه‌های فساد و فحشا، بی‌عفتی و چشم‌چرانی در محله، تأثیر وجود معتمدین محله و ریش‌سفیدان در حل و فصل مسائل، در شرایط بالاتر از حد متوسط است. شاخص‌های میزان احساس امنیت هنگام حضور در مناطق خلوت محله، فعالیت نیروهای بسیج در ایجاد امنیت

محله، فعالیت نیروی انتظامی در ایجاد امنیت محله، خریدوپردازی مشروبات الکلی، افراد بی‌خانمان، تکدی‌گری و بنها و ساختمان‌های نیمه‌تمام و رهاشده در محله که مقدار sig آن‌ها بالاتر از ۰/۰۵ است، در حد متوسطی قرار دارد و همچنین شاخص‌های سرقت اشیا و پول یا کیف‌قاپی، زورگیری، دعوا و درگیری و مشاجره، وجود معابر تاریک و پر پیچ و خم در شرایط پایین‌تر از حد متوسط است.

جدول ۱۰- وضعیت شاخص‌های اجتماعی

فاصله اطمینان ۹۵%		Test Value=3					شاخص‌های اجتماعی
حد بالا	حد پایین	اختلاف میانگین	سطح معنی‌داری	درجه آزادی	مقدار T		
۰/۰۶۳	-۰/۱۲۸	-۰/۰۳	۰/۵۰۶	۳۹۹	-۰/۶۶۶	میزان احساس امنیت هنگام حضور در مناطق خلوت محله	
۰/۲۲۳	۰/۰۴۱	۰/۱۳	۰/۰۰۵	۳۹۹	۲/۸۵۴	وضعیت جرم و جنایت در محله	
۰/۰۲۵	۰/۲۰۹	۰/۱۱	۰/۰۱۲	۳۹۹	۲/۵۱۸	سرعت عمل مأمور نیروی انتظامی در صورت بروز اتفاق و نیاز به حضور آن‌ها در محله	
۰/۱۱۲	-۰/۰۶۷	۰/۰۲	۰/۶۲۵	۳۹۹	۰/۴۹۰	فعالیت نیروهای بسیج در ایجاد امنیت محله	
۰/۱۳۶	-۰/۰۴۱	۰/۰۴	۰/۲۹۵	۳۹۹	۱/۰۴۸	فعالیت نیروی انتظامی در ایجاد امنیت محله	
۰/۵۱۹	۰/۷۴۱	۰/۶۳	۰/۰۰۰	۳۹۹	۱۱/۱۵۳	وجود افراد ولگرد و ارادل و اوپاش	
۰/۵۲۲	۰/۷۴۲	۰/۶۳	۰/۰۰۰	۳۹۹	۱۱/۲۸۹	افراد معتاد	
۰/۴۱۶	۰/۶۳۸	۰/۵۲	۰/۰۰۰	۳۹۹	۹/۳۱۶	قاچاقچیان و فروشنده‌گان مواد مخدر	
-۰/۳۵۵	-۰/۵۶۹	-۰/۴۶	۰/۰۰۰	۳۹۹	-۸/۵۱۰	سرقت اشیا، پول یا کیف‌قاپی	
-۰/۲۲۶	-۰/۴۶۳	-۰/۳۴	۰/۰۰۰	۳۹۹	-۵/۷۳۱	زورگیری، دعوا، درگیری، مشاجره	
۰/۳۶۷	۰/۱۳۲	۰/۲۵	۰/۰۰۰	۳۹۹	۴/۱۸۰	وجود خانه‌های فساد و فحشا	
۰/۳۱۴	۰/۰۶۵	۰/۱۹	۰/۰۰۳	۳۹۹	۳/۰۰۱	بی‌عقلی و چشم‌چرانی در محله	
۰/۳۱۴	-۰/۰۴۹	۰/۱۳	۰/۱۵۲	۳۹۹	۱/۴۳۵	خریدوپردازی مشروبات الکلی	
۰/۰۵۹	-۰/۱۵۴	-۰/۰۴	۰/۲۸۲	۳۹۹	-۰/۸۷۵	افراد بی‌خانمان	
۰/۰۷۵	-۰/۱۲۵	-۰/۰۲	۰/۶۲۵	۳۹۹	-۰/۴۹۰	تکدی‌گری و ...	
-۰/۰۱۶	-۰/۲۲۳	-۰/۱۲	۰/۰۲۳	۳۹۹	-۲/۲۷۵	وجود معابر تاریک و پر پیچ و خم	
۰/۱۷۶	-۰/۰۰۱	۰/۰۸	۰/۰۵۳	۳۹۹	۱/۹۴۲	بنها و ساختمان‌های نیمه‌تمام و رهاشده در محله	
۰/۲۷۳	۰/۰۶۱	۰/۱۶	۰/۰۰۲	۳۹۹	۳/۱۰۷	تأثیر وجود معتمدین محله و ریش‌سفیدان در حل و فصل مسائل	

برای دانستن اینکه مجموع عوامل فوق تا چه حد در پیدایش و گسترش حاشیه‌نشینی نقش داشته‌اند از تحلیل عاملی استفاده شده است. نتایج حاصل نشان می‌دهد مجموع درصد واریانسی که عامل‌های فوق تبیین می‌کنند حدود ۵۷ درصد است که مقدار درخور توجهی است. درصد واریانس زیاد حاکی از اعتبار سازه ساخته شده توسط محقق است.

جدول ۱۱- میزان تبیین واریانس توسط شاخص‌های پژوهش

استخراج مجموع ضرایب عوامل			مقادیر ویژه اولیه			عوامل
جمعه	واریانس	مجمو	تجمعی %	واریانس	مجموع	
/۹۰۹	۵۶/۹۰۹	۲/۲۷۶	۵۶/۹۰۹	۵۶/۹۰۹	۲/۲۷۶	۱
			۷۹/۱۳۵	۲۲/۲۲۶	۰/۸۸۹	۲
			۹۲/۷۱۲	۱۳/۵۷۸	۰/۵۴۳	۳
			۱۰۰	۷/۲۸۸	۰/۲۹۲	۴

در جدول ۱۲ اعتبار سازه تشکیل شده توسط شاخص‌های KMO و بارتلت مورد بررسی قرار گرفته است که با توجه به نتایج بدست آمده، می‌توان گفت اعتبار سازه مورد تأیید قرار گرفته است.

جدول ۱۲- مقدار KMO و آزمون بارتلت

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		۰/۶۵۷
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	۴۵۱/۶۷۰
	Df	۶
	Sig.	۰/۰۰۰

نتیجه‌گیری

HASHIYE-NESHINI و اسکان غیررسمی در شهر شیراز معمول عوامل متعددی است که به‌طور هم‌زمان در پیدایش و گسترش این پدیده مؤثر بوده‌اند. نتایج بررسی‌ها نشان می‌دهد شرایط حاکم بر وضعیت اجتماعی این محلات در شهر شیراز نامطلوب است. توسعه

ناواحی حاشیه‌نشین در شهر شیراز موجب رشد جرایم و ناهنجاری‌های اجتماعی شده است که از عوامل مؤثر در بروز این معضل، می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- تنوع فرهنگی و قومی، پایین بودن سطح فرهنگ ساکنین، رهایی از قید و بندھای اجتماعی و کنترل اجتماعی ضعیف نسبت به سایر نقاط شهر، وجود بیکاری و پایین بودن سطح درآمد افراد موصوف؛

- فرهنگ فقر و فقر فرهنگی چهره اصلی شیوه زندگی حاشیه‌نشینان در شهر شیراز را نمودار می‌سازد.

- جمعیت جوان، زیاد و متراکم، فقر، تزلزل شغلی، کم‌سوادی و بی‌سوادی و ترک تحصیل، شرارت، نزاع‌ها و درگیری‌ها و خشونت‌های مستمر، کمبود امکانات تفریحی، ضعف بهداشت، اعتیاد، فحشا، معاملات غیرقانونی، در حاشیه بودن، آشفتگی و افسردگی و ... درمجموع حاشیه‌نشین را به کج روی‌های حرفه‌ای سوق می‌دهد و مناطق حاشیه‌نشین را به لحاظ منکراتی کاملاً فعال می‌کند.

با توجه به مطالب گفته شده، حاشیه‌نشینی در سطح شهر شیراز یکی از عوامل مؤثر در پایین آوردن سطح کیفیت زندگی شهری و از اثرگذارترین عوامل بر هم‌زننده تعادل اجتماعی است که می‌تواند پیامدهای اجتماعی ناگواری را به دنبال داشته باشد؛ از جمله ازدحام و شلوغی، ظهور و افزایش مشاغل کاذب، ناهنجاری‌های اجتماعی، اخلاقی، افزایش جرم و جنایت و در یک عبارت نامنی اجتماعی می‌توان گفت بین تعادل اجتماعی و حاشیه‌نشینی رابطه‌ای معکوس وجود دارد؛ بدین معنی که با افزایش حاشیه‌نشینی و کثربت تعداد حاشیه‌نشینان، تعادل اجتماعی بیشتر تهدید می‌شود. بنابراین چنانچه حاشیه‌نشینی در اطراف کلان شهر شیراز فزونی یابد و از توجه به قشرهای حاشیه‌نشین مغفول بمانیم، میزان آسیب‌پذیری اجتماعی افزایش می‌یابد.

بنابراین نیازهای اجتماعی کارساز در این راستا عبارت‌اند از:

- نیاز به بهبود نگرش‌ها و عقاید نسبت به بهبود وضعیت موجود؛

- نیاز به حل معضل اوباشی‌گری و حشیگری در سطح محلات به علت نبود کنترل‌های اجتماعی و فراهم شدن بسترها مناسب برای فعالیت‌های مجرمانه در سطح محلات؛

- افزایش اعتمادیه‌نفس بین ساکنین به علت رها شدن به حال خود؛

- نیاز به کاهش تراکم جمعیت در سطح محله؛
- افزایش میزان سواد یا میزان سواد در مقاطع بالای تحصیلی؛
- نیاز به کاهش میزان اعتیاد؛
- نیاز به از بین بردن درگیری‌های قومی و قبیله‌ای به‌واسطه تعصبات قبیله‌ای؛
- نیاز به حل مشکلات عدیده خانوادگی بین خانوارها و فرزندان؛
- نیاز به افزایش سطح امنیت اجتماعی و امنیت روانی؛
- نیاز به ایجاد تفریحات سالم و مناسب برای ساکنین به‌خصوص جوانان؛
- نیاز به کاهش میزان مهاجرت؛
- نیاز به ایجاد مکان‌ها و خدمات اجتماعی و محله‌ای.

راهکارها و پیشنهادها

- با توجه به نتایج حاصل از پژوهش، پیشنهادهایی به شرح زیر ارائه می‌شود:
- زمینه‌سازی برای تشکیل شورای محلی و کمک به ظرفیتسازی در آن‌ها برای مشارکت در تصدی امور جمیعی؛
 - به رسمیت شناختن حق سکونت و تأمین مسکن در این‌گونه سکونتگاه‌ها برای همه و برای برقراری حمایت قانونی در این مورد. بدین سان امنیت خاطری برای ساکنین سکونتگاه‌های حاشیه‌ای همراه با امید به بهبود براثر تلاش و اقدامات آنان حاصل می‌شود تا در طبق اخلاق، منابع خود را به شراکت با جمع بگذارند.
 - اصلاح ساختار نظام شهری و رفع کاستی‌های موجود در قوانین و نهادهای برنامه‌ریزی شده در برخورد با کمدرآمدها و...؛
 - جمعیت ساکن موجود در این محدوده را باید واقعیتی دانست که تضمین کیفیت زندگی آنان، یک الزام عملکردی در جهت کارایی کل سیستم منطقه کلان‌شهر شیراز است. بنابراین راه حل‌های مبتنی بر اعمال فشار و محدودیت محض و عدم خدمات‌رسانی لازم، نمی‌تواند واقع‌گرا و کارآمد باشد.
 - وجود یک ستاد یا کمیته استانی برای ایجاد نقش مدیریتی میان‌بخشی و حلقه پیوند میان سطح کلان برنامه‌ریزی با سطح محلی درخور توجه است.

- ارتقای سطح سواد و فرهنگ شهرنشینی در جامعه از طریق رسانه‌های جمعی و تبلیغات مناسب و آموختن شیوه مناسب شهرنشینی؛
- ایجاد شوراهای انجمن‌هایی متشكل از افراد معتمد حاشیه‌نشینان برای حل مشکلات آنان؛
- پرهیز از انگ حاشیه‌نشینی به لحاظ فرهنگ مستقر در آن در راستای افزایش احساس تعلق اجتماعی و به تبع آن مشارکت اجتماعی؛
- آموزش شهروندی و همگانی به‌طور منظم در این مناطق به‌صورت چهره به چهره و اجتماعات محلی تداوم یابد. در این فرایند بر استفاده از توانمندی افراد محلی به‌واسطه قرابتها تأکید می‌شود.
- افزایش حضور پلیس در این مناطق به‌صورت مستمر و از طریق ایجاد پست‌های ثابت و سیار.

منابع و مأخذ

منابع فارسی

- افتخاری راد، زهرا (۱۳۸۲)، «چهره‌نمایی بافت‌های اسکان غیررسمی و عوامل مؤثر بر شکل‌گیری آن»، مجموعه مقالات حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی، تهران: انتشارات دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی.
- امیری، مجتبی، سید موسی پور موسوی و منصورية صادقی (۱۳۹۲)، «مطالعه آسیب‌های اجتماعی ناشی از حاشیه‌نشینی در منطقه ۱۹ شهرداری تهران از دیدگاه مدیران شهری»، فصلنامه اقتصاد و مدیریت شهری، س، ۲، ش. ۵.
- پورآقایی، عبدالله (۱۳۸۳)، بررسی و تحلیل اسکان غیر رسمی در شهر رشت و راهکارهای مناسب برای بهبود روند آن، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه یزد.
- زنگی آبادی، علی، اصغر ضرابی و سعید خوب آیند (۱۳۸۴)، «تحلیل علل اقتصادی- اجتماعی حاشیه‌نشینی در شهر اصفهان»، مجله پژوهشی دانشگاه اصفهان (علوم انسانی)، ج، ۱۸، ش. ۱.
- صرافی، مظفر (۱۳۸۲)، «بانزگری و پژگی‌های اسکان خودانگیخته در ایران، در جست‌وجوی راهکار توامندسازی»، مجموعه مقالات سمینار حاشیه‌نشینی و اسکان غیررسمی، دانشگاه علوم بهزیستی.
- فتحی، سروش، هاشم آرام و حبیب الله کریمیان (۱۳۹۱)، «بررسی عوامل مؤثر بر رفتارهای وندالیستی جوانان با تأکید بر نقش حاشیه‌نشینی (مورد مطالعه جوانان شهر تهران)»، فصلنامه مطالعات مدیریت شهری، س، ۴، ش. ۱۰.
- قرخلو، مهدی، ناصح عبدی ینگی کند و سعید زنگنه شهرکی (۱۳۸۸)، «تحلیل سطح پایداری شهری در سکونتگاه‌های غیررسمی (مورد: شهر سنندج)»، نشریه پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ش. ۶۹.
- کمانرودی، موسی (۱۳۷۷)، اسکان غیررسمی در تهران، ساماندهی منطقه ۶ شهرداری، پایان‌نامه کارشناسی ارشد جغرافیای انسانی، دانشگاه شهید بهشتی.
- کیال، امیر و مهدیه عقیلی (۱۳۸۸)، «تحلیل و بررسی مکان‌یابی ایستگاه‌های آتش‌نشانی شهر مشهد با استفاده از AHP و GIS»، همايش سراسري سامانه اطلاعات مکاني.
- محمدی، علی (۱۳۸۵)، شيراز (بهشت ايران)، ج، ۲، انتشارات تخت جمشيد.
- مهندسين مشاور پارس آرایه (۱۳۸۹)، برنامه ساماندهی و توامندسازی سکونتگاه‌های غیر رسمی شهر مرودشت، شركت مادر تخصصي عمران و بهسازی شهری كشور.
- نظریان، اصغر (۱۳۷۹)، جغرافیای شهری ایران، انتشارات پیام نور.
- هادیزاده بزار، مريم (۱۳۸۲)، حاشیه‌نشینی و راهکارهای ساماندهی آن در جهان، انتشارات شهرداری مشهد، تیپه.
- وزارت کشور، شهرداری شيراز، طرح تفصيلي شهر شيراز.

- Alexander, David (2002), Principles of Emergency and Managements, Oxford University Press.
- Cozen, P.M., Hillier, D. and Prescott, G. (2002), "Crime and the Design of New-build Housing", Town and Counter Planning, V. 68 No. 7, July.
- Feng Li & Rusong Wang & Juergen Paulussen & et al (2005), "Comprehensive Concept Planning of Urban Greening Based on Ecological Principles: a Case Study in Beijing", China, Land Scape and Urban Planning,72.
- Kasard, J. D., Lindsay, G., (2011), Aerotropolis: The Way Well Live Next, Farrar, Straus and Giroux.
- Shaw, Clifford R., Mckay, Henry D., (2012), "The Social Disorganization Theory", Center for Spatially Integrated Social Science, Retrieved from. www.ssiss.org/classics/content/66.
- www.sci.org.ir